

И грабна изъ горѣщата жерава
Упазенъ кжсь отъ трупа. Разтреперанъ,
Подигна той ржка си обгорѣна, —
Трептеше тамъ сърдцето на поета.

На гробищата протестански въ Римъ
При урнята на Цестия, лѣжатъ
Сърдцето и прахътъ на Шелли.
Надъ гроба му расте жасминъ сребристъ,
И пази сѣнка съ тъмни си листа
Надъ мряморната плоча съ златенъ надписъ:
Cor cordium — сърдце на вси сърдца . . .
— Не е смъртъта за него смъртъ! Прѣнесенъ
Въ другъ миръ, отиде той да продължи,
Далечъ отъ всѣко злобствуванье, своятъ
Вълшебенъ сънь за Вѣчната Любовь.

1 Августъ 1892 г.